

9 Ιουλίου 2020

9η Ιουλίου 1821: Ο Ιερομάρτυρας Κυπριανός και οι λοιποί Νεομάρτυρες της Κύπρου! (Στέλιος Κούκος)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Ιερομάρτυρας Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Κυπριανός (1756-1821).

Η 9η Ιουλίου για την Κύπρο, αλλά και για όλο τον ελληνικό κόσμο, δεν αποτελεί μια ακόμη ημερομηνία του χρόνου, αλλά αποτελεί συνάμα και τόπος! Τόπος μαρτυρίου!

Ένα σαράι ή καλύτερα μια πλατεία Σεραγίου αίμα! Από εκεί ξεκίνησε το μαρτύριο, το πογκρόμ και το ολοκαύτωμα της Μεγαλονήσου το 1821!

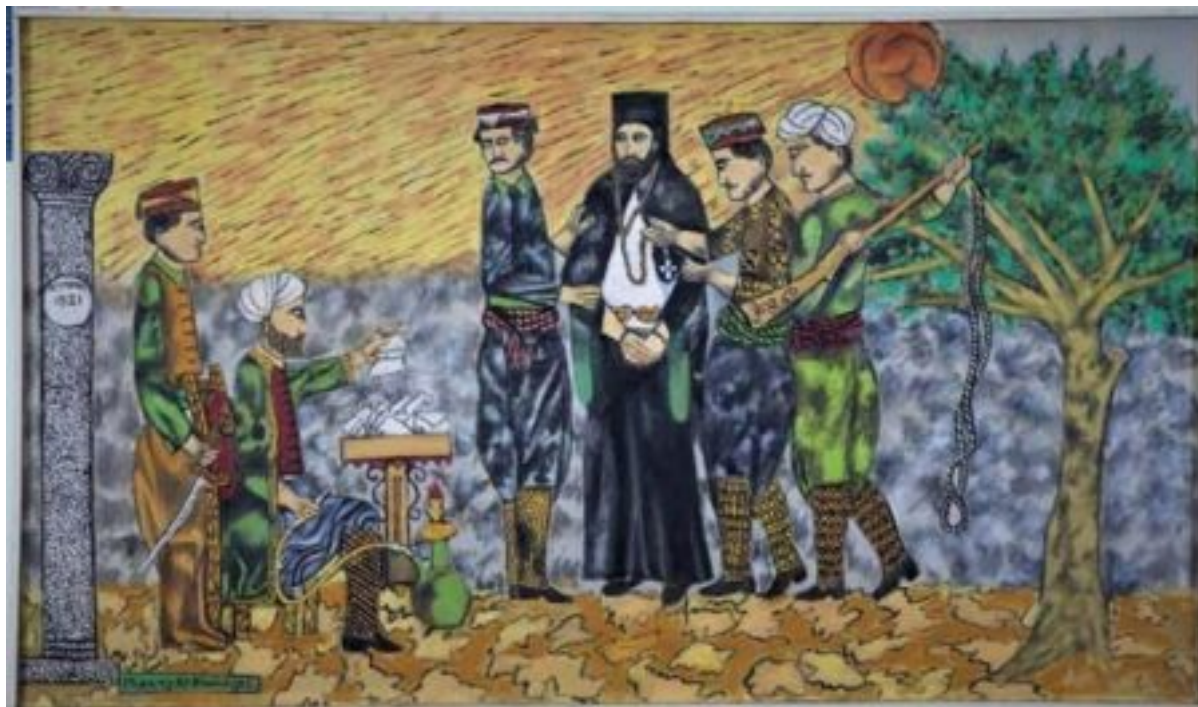
Μια αιμάτινη σπονδή Μαρτύρων στην Ελληνική Επανάσταση που μόλις είχε αρχίσει!

Η Κύπρος, κάθε τέτοια μέρα αποτελεί ένα μαρτύριο, εδώ και με την αρχαιολογική έννοια, οπότε περάσαμε και στην έννοια του μνημείου, που μας παραπέμπει στην σωματοποιημένη και ένσαρκη μνήμη. Αλλά και στη μνήμη των Μαρτύρων. Οπότε, Μαρτύριο, τόπος-μνημείο, μνήμη και βέβαια Μάρτυρες αποτελούν ένα ιδιαίτερα συμπαγές και εκρηκτικό κράμα το οποίο δύσκολα το διαχειρίζεται κάποιος.

Πριν το ολοκαύτωμα της Κύπρου και τον απαγχονισμό του Αρχιεπισκόπου της, είχε προηγηθεί το μαρτύριο του Πατριάρχη του Γένους και εθνάρχη των Ρωμιών, Γρηγορίου Ε' στην Κωνσταντινούπολη. Ο Πατριάρχης απαγχονίστηκε και το σκήνωμά του διαπομπεύτηκε στους δρόμους και τα σοκάκια της Πόλης, δίκην αποθέωσης. Μαζί του θυσιάστηκε και ένα πλήθος αρχιερέων, ιερέων, προκρίτων αλλά και απλού, απλούστατου λαού... κοινών ραγιάδων!

Θα υποστούν τα πάνδεινα στα χέρια των επίσημων εκπροσώπων του τουρκικού κράτους, αλλά και του μανιασμένου όχλου που ολοκλήρωσε ότι δεν προλάβαινε να πράξει το επίσημο κράτος. Πάντα, βεβαίως, με τις διαταγές των αρμοδίων! Πρόκειται για το γνωστό σκηνικό του πογκρόμ των Σεπτεμβριανών του 1955, αλλά στο πολλαπλάσιό του. Ένα ολοκαύτωμα!

Αντίστοιχα γεγονότα, έζησε και η Θεσσαλονίκη με πρωτομάρτυρες πάντα τους αρχιερείς, τους ιερείς, τους ηγουμένους, τους μοναχούς. Ακολουθούσε ο λαός. Μαρτύρια κλήρου και λαού!

«Ο Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός πριν τον απαγχονισμό του». Έργο του λαϊκού ζωγράφου Μιχαήλ Κάσιαλου.

Σ' όλον αυτόν τον αιματοβαμμένο σάλο δεν μπορούσε και η Κύπρος να μην έχει το δικό της μερτικό. Με πρώτο και καλύτερο, βεβαίως, την κεφαλή της, τον Αρχιεπίσκοπο της αυτοκέφαλής της Εκκλησίας, τον Ιερομάρτυρα Κυπριανό (1756-1821). Τον μιλέτ μπασί του τόπου, τον δικό της Εθνάρχη. Αλλά και όλους τους συνοδικούς της, δηλαδή τους Ιερομάρτυρες Μητροπολίτες, Πάφου Χρύσανθο, Κιτίου Μελέτιο και Κυρηναίος Λαυρέντιο.

Μαζί τους και άλλοι Ιερομάρτυρες κληρικοί και Νεομάρτυρες πρόκριτοι της Κύπρου. Μια λίστα που αριθμούσε 480 κεφάλες του τόπου που δεινοπάθησαν και μαρτύρησαν στα χέρια των επίσημων τουρκικών αρχών.

Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν και ένας βοσκός! Σ' αυτόν είχαν βάλει στο στόμα του λόγια για επαναστατικές ενέργειες των Ελλήνων της Κύπρου, οι οποίες δήθεν εκπορεύονταν από τους Ιεράρχες. Στο τέλος θα τον απαγχονίσουν και αυτόν για να

του κλείσουν για πάντα το στόμα...

Όσο για τους λοιπούς ραγιάδες της Μεγαλονήσου θα μαρτυρήσουν ποικιλοτρόπως στα χέρια του τουρκικού όχλου, αφού θα τεθούν στην... διάθεση του από αυτόν που θα λάβει την μερίδα του λέοντος από το επίσημο πλιάτσικο!

Αυτή, άλλωστε, είναι η και η μόνη τουρκική πολιτική μέχρι σήμερα. Το πλιάτσικο! Οι κινήσεις και οι έρευνες τους στην ΑΟΖ της Κύπρου γιατί γίνονται; Για επιστημονικούς λόγους;

Αυτά από τους ανεκτικούς... οθωμανούς όπως θέλουν να τους παρουσιάζουν και κάποιοι Έλληνες συγγραφείς.

Ο Ιερομάρτυρας Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Κυπριανός.

Από τις 9 Ιουλίου του 1821 και για αρκετό διάστημα ο Ελληνισμός της Κύπρου έζησε το δικό του πογκρόμ και ολοκαύτωμα. Το αίμα του λαού της πότισε και έβαψε για μια ακόμη φορά την μαρτυρική Μεγαλόνησο.

Άλλωστε, ο Αρχιεπίσκοπος της, ο μόνος στον κόσμο που υπογράφει με κόκκινη μελάνι είχε ήδη απαγχονιστεί. Η κόκκινη μελάνι από το μελανοδοχείο του άδειασε ξαφνικά, αλλά με το αιματοδοχείο του σώματος του -την θυσιαστική του αγάπη προς το ποίμνιό του- γράφτηκαν στις δέλτους της ιστορίας τα νέα μαρτύρια της

Ρωμιοσύνης: Δολοφονίες, βιασμοί, βασανιστήρια, καταστροφές, δήμευση, καταστροφή και σύλληψη περιουσιών.

Ανάμεσα σ' αυτούς που ωφελήθηκαν από το μεγάλο φαγοπότι των περιουσιών ήταν και μέλη Δυτικών διπλωματικών αποστολών στην Μεγαλόνησο στους οποίους μεταβιβάστηκαν τόσο εκκλησιαστικές όσο και ιδιωτικές περιουσίες.

Υπήρχαν βεβαίως και πρόξενοι που βοήθησαν τους κυνηγημένους Ρωμιούς δίνοντας τους άσυλο, κρύβοντας τους ή φυγαδεύοντάς τους. Κάποιοι όμως από αυτούς μετά από τα γεγονότα εμφανίστηκαν με μεγάλες περιουσίες!

Δυνατότητα όμως να διαφύγει είχε και ο Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός, ο οποίος όπως φαίνεται προγνώριζε το μέλλον του και αυτό το είχε αναφέρει σε κάποιον ξένον επισκέπτη της Κύπρου. Αλλά ακόμη και λίγο πριν την σύλληψη του, όπως και μέσα στις φυλακές, ο ποιητής του Μαρτυρίου της 9ης Ιουλίου, Βασίλης Μιχαηλίδης, θέλει κάποιον αγαθό Τούρκο να προσπαθεί να φυγαδεύσει τον Αρχιεπίσκοπο.

Ο Ιερομάρτυρας Κυπριανός, όμως, σύμφωνα πάντα με τον Βασίλη Μιχαηλίδη του απαντά πως “παρά το γαίμαν τους πολλούς εν’ κάλλιον του πισκόπου”. Δηλαδή, παρά να χυθεί το αίμα των πολλών καλύτερα του Επισκόπου! Το δικό του!

Να ακόμη ένας λόγος για τον οποίο θα έπρεπε να γίνει και η επίσημη αγιοκατάταξη του Ιερομάρτυρα Κυπριανού αλλά και όλων των λοιπών απαγχονισθέντων και σφαγιασθέντων την περίοδο αυτή.

Προτομή του Ιερομάρτυρα Αρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανού στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου.

Γιατί, όμως τα θύματα του ολοκαυτώματος της Κύπρου και της πλατείας Σεραγίου της Λευκωσίας, δεν είναι απλώς ήρωες ή έστω εθνομάρτυρες όπως τους αποκαλούν συνήθως;

Για τον εξής απλό λόγο: Όταν οι Τούρκοι κάλεσαν τους 480 Έλληνες Χριστιανούς στην σύναξη της Λευκωσίας, αυτοί ως... ανεκτικοί που ήταν, τους έδωσαν την ευκαιρία να σώσουν τη ζωή τους!

Ήταν ίδια πρόταση-δίλημμα που πάντα οι οθωμανοί έκαναν σε όλους τους Ρωμιούς για να αποφύγουν τον θάνατο, ακόμη και αν σκότωναν Τούρκο. Ποια ήταν αυτή; Να εξωμόσουν, δηλαδή να τουρκέψουν!

Και από τους παρισταμένους σ' αυτήν την σύναξη έγιναν 36 εξωμόσεις. (Αργότερα κάποιοι από αυτούς επανήλθαν στην Εκκλησία). Οπότε, όσοι βρήκαν μαρτυρικό θάνατο δεν ήταν μόνο Εθνομάρτυρες αλλά Νεομάρτυρες!

Το μαρτύριο της ζωής τους, και το αίμα τους που χύθηκε για την Ορθόδοξη πίστη τους σφράγισε ανεξίτηλα και την αγιότητά τους. Γι' αυτό, είναι κρίμα που 199 χρόνια από Μαρτύριο τους δεν έγινε ακόμη η επίσημη αγιοκατάταξή τους.

Ίσως, η Εκκλησία της Κύπρου δεν το έπραξε από σεμνότητα. Είμαστε, όμως, σίγουροι, πως αποκορύφωμα των εορτασμών για την συμπλήρωση των 200 χρόνων από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης θα είναι η αγιοκατάταξη των Μαρτύρων της 9ης Ιουλίου!

Άλλωστε ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Κυπριανός, δεν σταμάτησε να ευλογεί ιερατικά ούτε και την τελευταία στιγμή πριν από τον απαγχονισμό του. Γι' αυτό ζήτησε και ευλόγησε και το σχοινί που τον απαγχόνισαν!

Την ευχή και την ευλογία όλων των Νεομαρτύρων της 9ης Ιουλίου να έχουμε!

Να σκέπουν τον Ελληνισμό, τις κρίσιμες ώρες που περνά!